

The
JEWish
CABARET

HEBREW POETS' CABARET

אסופת שירה בנושא לונדון

אסופה 01 בנושא לונדון

3	דברי פתיחה
4	לילה ראשון בלונדון / נגה דקל
5	לונדון / תות הרמס סאטורי
6	מבוא לרילוקישן / גילי יובל
7	סנדיץ' / גילי יובל
8	חיונית / גילי יובל
9	עכשו זה היה בודאי מוזר / שחר שמאי
10	לונדוניות / נורית כהנא
11	Blow Dry / נורית כהנא
12	לונדון / יצחק גילי
13	לונדון בלוז / איה הוכשטט כהן
14	Young Professional's Ballade / איה הוכשטט כהן
16	העיר מתעוררת / רחל בבר
	פזמונים:
18	משב לונדוני / מיכאל דקל
19	Primark / שחר שמאי

בתקופת הקורונה בה לא יכולנו להתבטא בתיאטרון, המילים היו לי למפלט. התחלתי לכתוב המון שירה, והשירים מצאו את דרכם לכתבי עת שונים. תוך כדי צלילה לעולם השירה בעברית, נחשפתי לערבי הקראת השירה הרבים שנערכים בארץ, וחשבתי לעצמי שגם לנו מגיע!

בלונדון יש המון יוצרים ישראלים מוכשרים, ולערבי שירה כאלה יש את הפוטנציאל להפגיש בין כולם ולייצר שיח מפרה ומעורר השראה. כיוון שעיקר עבודתינו בקברט היהודי שייכת לעולם המשחק, נראה לנו רק טבעי לחבר בין שני העולמות האלה, שבעבר הרחוק היו עולם אחד בלתי ניתן להפרדה, בימים בהם השירה היתה מבוצעת ע"י טרובדורים ואמנים נודדים וכך הופצה ברבים לפני עידן הדפוס.

חשבנו שהכי הגיוני לפתוח בערב בנושא שמאחד ומייחד את כולנו - והוא החוויה הלונדונית, ואנחנו מקווים שהערב הזה מתחיל מסורת של ערבים רבים נוספים! אני רוצה להודות מקרב לב לכל היוצרים והשחקנים שהשתתפו בערב השירה המרגש. השירים באסופה שלפניכם הם השירים שנבחרו לערב השירה הראשון, שהתקיים ב-25 בנובמבר 2021 ב-Workshop בקמפדן - מתחם חללי העבודה המיועד למעצבים ויוצרים - שמיד הציעו לשתף פעולה ואירחו אותנו ביד רחבה ובלב שמח! אני רוצה להודות גם לאשלי רכוב, שותפתי לניהול הקברט והפקת הערב הזה - בלעדיה זה לא היה קורה, ולעומר געש על העיצוב שלפניכם.

קריאה מהנה,
שחר שמאי
הקברט היהודי בלונדון.

לילה ראשון בלונדון / נגה דקל

את בלוטות הריח,
מתבטלות
על גב שים,
בפארק מקומי מהדר.

את לשני,
מלקקת משפתי,
שיגרי זפרון מתוק מר.

בלילה הראשון בלונדון,
אבדו לי כמה חושנים.

שוטטתי עד שמצאתי,

את עיני
ברכבת התחתית,
עושות עסקים
עם חלפון המשויש,
שני יורו
על כל מבט מלטף.

את אזני
נחה על מעקה בלקוני,
מהדהד
את קולו של זמר מאנפף.

לונדון

/ תות הרמס סאטורי

קר ברחוב-
ללא-פלב. בגשם
רועד חתול בגנת הבית המקרה
מהרהר בחרם ואהבה.

הכביש אדיש בדרבו:
מלא פיו מים.
את שפת הרחוב
לא אדבר. עד הקיץ

הדרך ארפה.
כמות המשקעים רבה: ההקדשה נמחקה.
מחר אולי אחלש: אולי אתמעט
צפויים ימים יפים.

מבוא לרילוקיאנו / גילוי יובל

הספור שלי מתחיל בתור עובדת מרידה, במשרד הכי נכון בעיר, במשרה די זוטרה. במקום עם קוד לבוש, קוד פניסה, קוד מערכת, ואני עם נסיון – מרגישה לא מערכת. מסביבי הכל בבריטית, עם התה של פייב אוקלוק ואני ישראלית, קצת גסה וקצת בשוק.

אם חלמתי על רילוקיאנו, בואי, תשמעי אותי
פי למרות שיש קצת אקשן, יש גם פער תרבותי,
ואצלי גדל הפער, ובדרך הקשה
לבדי אני לומדת: לא תודה, בן בבקשה.
במשרד אין עבודה, הימים חולפים עוברים
ומתוף השעמום – מתחילה לכתב שירים.
סתם שירים יונו וואטאבר, לא חלילה משוררת,
אך בשמגיע לו ספטמבר הפתעה – מי מפטרת?
בלי משרד ובלי משכרת נו קדימה חמודה
בואי לקרקס בלינקדאין, תמצאי לה עבודה.
יום ולילה, ושבוע בחיי זה לא נעים,
שוב פותבת ומשכתבת, מסמכי קורות חיים.

סנדוויץ' / גילוי יובל

בְּבִקְרָא צָפוּף נִתְּנוּ לִי לְשֶׁבֶת
(הַגִּיזוֹן פָּשוּט שֶׁל הַרִיזוֹן וְרִכְבָּת),
וְשָׁמָּה בְּטִיּוֹב, בְּלִי שׁוּם אֲזִהָרָה,
הַתִּישְׁבָּה לְיָדֵי אַחַת, בַּחֲוָרָה.

רִכְנָה לְפָנַי, הוֹצִיאָה מֵהַתִּיק
סַנְדְּוִיץ' עֶנְק עִם גְּבִינָה וְנִקְנִיק
וְעָלוּ מִתּוֹכוֹ גַּם רִיחוֹת שֶׁל חֲרָדָל,
יְרָקוֹת מְחֻמָּצִים וְשׁוּם וּבְצֵל.
וְאִם יֵשׁ אֱלֹהִים, אֲבַקֵּשׁ בְּמַחִילָה
שְׂיִסְדֶּר גַּם לָהּ
שְׁבוּעַ בְּחִילָה.

חִיזוּנִית / גִּילֵי יוֹבֵל

בוריס ג'ונסון מְבַקֵּשׁ יָפָה מְאוֹד
לְהִשָּׂאֵר בְּבֵית, אֲבָל לְהִמָּשִׁיךְ לְעֵבֶד
אֶף בְּבֵית בֶּן זוג וּכְבִּיטָה וְכֵלִים
וְקוֹל שְׁשׂוֹאֵל כָּל הַזְּמַן: "מָה אוֹכְלִים?"
אֲחֶרֶף אֶת נַפְשִׁי בְּנִסְיָה לְמִשְׁרָד
שֵׁם אֶפְשֶׁר לְדַפְדֵּף בְּסִטוּרֵיז לְבַד.

עכשו זה היה בודאי מוזר / שחר שמאי

עכשו זה היה בודאי מוזר
אם הייתי נוגע
אך לפני מספר חודשים
התחככנו בצנורות התחתית
מששנו כמו מרבה-ידיים
בעינים משפלות
נושמים אחד את חיו של השני
לרגעים היינו פאורגניזם אחד
שזע עם תנועותיה של הרבכת
משתכפלים כמו אמבה
נאנחים מהנטל הקיומי
יחד
כמו במין
עכשו זה היה בודאי מוזר

לונדונית / נורית כהנא

לְנִשְׁימָה-יִצְיָרָה וְחוּט
שֶׁל חֶסֶד מְקוּמִי
מְסִים מְשׁוּחַ בָּאֵן
בְּכֹל טוּחַ אֶפְשָׁרִיּוֹת
הָאָדָם, מְשַׁבֵּר רְצוֹן
טְרוּף וּמְשִׁיב עֵתִיד
בְּטַבּוּרוֹ שֶׁל עוֹלָם.

לְכַתֵּב בְּמוֹ לְנִשְׁמָה
בְּ"קוֹפֵי שׁוֹפ" הָעָמוּס
שֶׁל "ג'וֹן לוֹאִיס" –
מְפִשְׁיָרָה בְּאֶזֶר לֹא
רְחוֹק מְרָחוּב הָאֲרָלִי
מַעֲמָס נְפִשִׁי בְּמַפְגָּשׁ
בֵּין אִישִׁי לְרוּפֵא
שָׁלוֹ, טָרָם פְּרָדָה
מִמְקוֹם בֵּיתִי הַזְּמַנִּי
לְקִרְאָת עוֹנֵת חֲגִי
סוּף הַשָּׁנָה: רְבוּאוֹת
שֶׁל סְחֹרוֹת נְעֻרְמוֹת
בְּאַרְחַ תְּזוּזִיתִי בְּחַפּוּי
שֶׁל נְצֻנּוּצֵי אִמְפִּטֵיָה
מִפְּנֵי הַהֲזָרָה
הַבֵּין-אִישִׁית הַגּוֹרְפֹת
בְּמְרוֹץ הָעֵבְבָרִים שֶׁל
חֲלִיץ; אִם לְסַכֵּם
דְּבָרִים מְדַבֵּר בְּמֶרְחָב
שֶׁל גְּנֵי הַשָּׂרָאָה

BLOW DRY

/ נורית כהנא

בכסא גלגלים: "אמי
ואני מטפלות בזה,
אין גבר ואני
משפחתית".
שוב אין לה
מכונית, היא חושבת
תמיד על התכנות
אנושית משפחתית, אולי
בניו זלנד, או בקרב
אומרי תפלת שמונה –
עשרה כאן: "שמונה
עשרה ברכות שלחתי
לכל אחד מדיירי
הבלוק בו אני
גרה, לרגל השנה
החדשה - ואף לא
תשובה אחת. זו
עיר ללא קהילה".

איש לא היה
שם לעזר ללונה,
שמסרקת לקוחות במיבש
שער שלוף, איש
לא היה בסמבטיון
האספלט ההקפי הלונדוני
בשמאן דבעי חצה
את הנתיב הנגדי
ונכנס ברכבה. רק
שבוע עבר מאז,
ימי ה"בום" של
חגי ראש השנה
והיא בעבודה בצואר
נשא שקפא בסד
גבס – בן פני
בבת ברבי נחישות -
ממסמרות, כתפיה הרבועות,
ענגות - עצמתיות, שערה
הבהיר בורק באשד
זנב-סוס מחדד.
קשה לה בכסף
הבוט משלם מעט,
על בטוח לא
מדברים. בבית המתינו
לה אם וסבתא

לונדון / יצחק גוילי

במחנת הרפכת התחתית ווטְרלו
לא יהיה נצחון על נפוליאון הערב.
התחנה עמוסה בהמוני עובדים יגעים
מכל סוג מין וצבע,
הממתינים עיפים ומובסים
לרפכת הגואלת הביתה.
רק עובדת-רפכת במדים צהבים
עוברת ביניהם במנצחת ללא עוררין,
ומרחיקה את בלם מהפס הצהוב:
Mind the gap

ובהרגלי,
אני בוחה בכל אלה מהצד ותוהה,
כמה הייתי צריך אחת כזאת
בכל מחנת חיים בה הייתי,
בגבולות המטשטשים של העולם הזה.

לונדון בלוז

/ איה הוכנשטט כהן

אֶחָצָה אֶת London Bridge וּפְעָמֵי הָעִירָה
שֶׁם Westminster כְּמוֹ נְמִסָּה בֵּין הָעֵבִים
הַסִּיטִי שְׁבוּרָה מְעֻרְפֵּל וּבִירָה
נִבְצָר מִחֶשֶׁךְ לְסִתּוֹת אֶת הַתּוֹיִם.
הָעִיר חוֹגְגֶת בְּמַחֵל לִילִית רוֹחֵשׁ
בְּדֵל סִיגְרִיָּה עַל מְדַרְכֹּת וּקְלִפֹּת תַּפּוּז
הַכֵּל מְתָר, הַכֵּל יָכוֹל לְהִתְרַחֵשׁ
לוֹנְדוֹן בְּלוּז.

הָעִיר חֲמָה וּמִתְנַשֶּׁמֶת בְּבִלְמוּס
אוֹטוֹבוּס רוֹדֵף אוֹטוֹבוּס רוֹדֵף אוֹטוֹבוּס
הַלִּילָה הִזָּה דְּחוּס עָמוּס הָרוּס רָמוּס
There is absolutely no excuse
why I feel so confused and abused
בְּאֻמְצֵעַ הַכְּבִישׁ נִשְׁרָף לִי הַפִּיוּז
לוֹנְדוֹן בְּלוּז.

עַל מְרַפֶּסֶת הַגֵּג לְהִשְׁקִיף עִם פּוֹס יֵין
בְּ Isle of Dogs קוֹי מִתְאַר דּוֹלְקִים
עַל מְגָדְלִים. בּוֹלְטִים כְּמוֹ אוֹת קִין
צָרִיחִים בְּחֶשֶׁךְ מִתְנַשְׁקִים.
אַרְבוּתִיָּה מְעֻשָּׁנוֹת, גְּרוֹנֵן נַחַר
קָר. לֹא מִתְחַשֵּׁק לִי לְזוּז.
צִלְלֵי הָעִיר נוֹטְפִים בְּדָבֶשׁ נֶגֶר
לוֹנְדוֹן בְּלוּז.

אַרְדֵּ אֶל הַתְּחַתִּית שֶׁם הַקְּרוֹנוֹת עֵפִים
מֵאֲפֵלֶת הַמְּנֻהָרוֹת אֶל נִיאוֹן תְּחֻנָּה
בְּזוּג רֵאוֹת בְּרִזָּל הֵם שׁוֹאֲפִים נוֹשְׁפִים
עוֹד יָם אָדָם אֶל תּוֹף קָרְבִי הַמְּכוּנָה.
רִיחַ אֱלִימוֹת כְּבוּשָׁה בְּרִצִּיפִים
אֲדַרְנָלִין בְּצַפְרִנִּיהָ אַחוֹז
אַרִי פּוֹרֵץ סוּגֵר בְּרַחוּבוֹת הַצְּפוּפִים
לוֹנְדוֹן בְּלוּז.

YOUNG PROFESSIONAL'S BALLADE / איה הוכשטט כהן

השעון משתגע ברבע לשש, הלילה עוד בקר המליט
והאור מטאטא שכורים וזונות ומוחה עלטה במטלית.
חליפה של ארמני, שלשה חלקים, שאת מחירה יש לפרע
מכור לרגוש של רולטת שוקים, הוא פבר רץ את היום לקרע.
יש ושלזשים ברבבת תחתית, לקרון הוא בקשי נדחק
שם היום והליל מתחלפים בלי משים, הרבבת גומאת מרחק.
הוא יורד ב St. Paul הקורים בעיניו נפקחים במבט מזה רעב
הלוכו חתולי והדם בעורקיו מתפעם במקצב טרם קרב.

מול קהל אלפים צמאי דם הוא שורד, בזירה גלדיאטור בודד,
Young Professional's ballade

YOUNG PROFESSIONAL'S BALLADE / איה הוכשט כהן

הוא חוֹצֵה אֶת הַכְּבִישׁ וְנִבְלָע בְּמַהִירוֹת בְּבִנְיַן הַמְדוֹת הַמְהֵדָר,
בוֹס קָפָה בְּחֻטָּף וְגַם shoe-shine מְהִיר, הוּא מוֹכֵן וּמְזַמֵּן לְמַסְדָּר,
וּמִתוֹךְ מַעְלִית בְּקוֹמָה הַשְּׁלִישִׁית הוּא יוֹצֵא לְאוֹלָם הַמְסֻחָר
בוֹ אֲלָפֵי בְנֵי דְמוּתוֹ אַחוּזֵי תְזוּזִית, בְּהִיסְטֹרְיָה שְׂאִין לָהּ מָחָר.
לְזֶאֱבֵי הַבְּרִסוֹת, לְנִמְרֵי הַשְּׁוֹקִים תְּאֹוֹת רִצָּח יֵשׁ בְּעֵינָיִם
הָעוֹלָם הוּא בִּיבָר, הֵם רִצִּים אֶל הַ kill לּוֹגְמִים דָּם מְלוֹא חֲפָנִים.
דְּרָקוֹנִים יוֹרְקֵי אֵשׁ מִתְמַרְמֵרִים בְּעֶשֶׂן אֶסְטֵרְטֻגִּית קִנְיָה עֶרְמוּמִית
הֵם רוֹכְשִׁים וּמוֹכְרִים, חֵי צוּמָח דוּמָם, בֵּין טִלְפֵי בְּלִפְלָה עוֹלְמִית.

מְעַרְבֶּלֶת נִסְעֶרֶת סוֹבֶבֶת עַל צִיר שֶׁהִזְמַן בָּהּ מַלְכֶת עוֹמֵד,
Young Professional's ballade

עוֹלְמוֹת נִבְרָאִים - מְדֵי רְגַע נוֹפְלִים, בְּכַחַה שֶׁל שִׁיחַת טִלְפוֹן
מְסַכִּים מְרַצְדִים יָם מִיֶּדַע בְּזִרְיָמָה, עֵת עֲשִׂיר שׁוֹב הוֹפֵךְ לְדִלְפוֹן
אַצְבָּעוֹת עַל מַקְלָדַת חוֹרְצוֹת גוֹרְלוֹת בְּאָבֵן שִׁישׁ לָהּ הוֹפְכִין
וּמוֹסֵר הַכְּלִיּוֹת וּנְקִיפַת הַמְצָפוֹן מְשֻׁלְכִים שׁוֹב לְבִיב הַשׁוֹפְכִין.
אָדָם-חִיָּה, הַשְּׂרָדוֹת חֲזָקִים, אֲבוּלוֹצִיָּה דְרוּיִנְסְטִית חֲדָשָׁה!
יֶרֶמְס - מְקַק בְּרִגְלַ עֲנָקִים, אִם אָנוּשִׁי, הוּא אֶף יִפְגִּין חֲלָשָׁה.
בְּבָר חֲצוֹת, אֶף כָּל עוֹד בְּעוֹלָם מְמַסְחָרַת עוֹד בְּרִסָּה בּוֹדְדָת חִיָּה
לֹא יִחְדָּל עוֹד לְרוּץ, לְעַמֵּד עַל דּוּכָן, לְנַצֵּחַ עַל עוֹד אֲשֻׁלְיָה.

חוֹזֵר הַבֵּיָתָה, מְעַצְמוֹ סוֹלֵד, רַק לְהִתְחִיל עוֹד יוֹם, צִיד נוֹדֵד
Young Professional's ballade

העיר מתעוררת / רחל בנר

הערפל הרך של
לונדון
נרדם
לקול שירת יונים הומיה.

בחלומי,
קרעי עננים אפרים
מעל בתי תמחוי
מזילים דמעה.

הערפל הרך של
לונדון
נמוג
בחס השמש העולה

ועמו חזיוני הצעיר
- ענני נוצה
מלטפות רקותיו
במשק כנפים לבנות.

העיר מתעוררת.

פזמונים

מַנְשֵׁב לונדוֹנִי / מַיִכָּאֵל דֶּקֶל

וְאֲנִי עוֹד מְסַתֵּמֵר בְּבֵית
חוֹשֵׁשׁ מִמָּה שֶׁמְתַאַרֵעַ בְּחוּץ
לוֹנְדוֹן עוֹד קְפוּאָה מִקֵּר
וְאֲנִי עוֹד מִמְתִּין לְשִׁפּוֹר

בְּכָל פַּעַם שֶׁמְטוֹס נוֹחַת בְּבֶן גּוּרְיוֹן אֲנִי נִשְׁבֵּיתִי
כְּמוֹ שֶׁאֲזוֹ נְחֹת, יִשָּׁר לְזִרְעוֹתַי
וְאֲנִי כְּמוֹ אֶחָד בֶּן עֲשָׂרִים, לֹא, אוֹלִי לֹא מִבֵּין
שֶׁכָּל מָה שֶׁעֵד עֲבָשׁוּ, יִשָּׁאֵר לְעַד.

הָעֶרְפֵּל שֶׁל שֵׁשׁ בְּבִקֵּר
לוֹנְדוֹן יוֹם קָרִיר
בְּנֵי אָדָם רָצִים לְרַבֶּת
וְאֲנִי מְסַתֵּמֵר בְּבֵיתִי

לֹא יִדְעֵתִי בְּשֶׁהֵיִתִּי יִלְד
שֶׁכָּפָּר מִתְנַהֵל הָעוֹלָם
כָּל אָדָם, חוּטֵף מָה שֶׁבָּא לוֹ
כָּל אֶחָד, חוּטֵף וְנִמְלֵט

הָעֶרְפֵּל שֶׁל לוֹנְדוֹן,
מְסַמָּא אֶת בְּנֵי הָאָדָם
וּכְשֶׁהִשְׁמֵשׁ מוֹפִיעָה פֹּה
בְּלִנּוּ אֲזוֹ רָצִים לֵים

וְאֲנִי מֵת מִפְחָד
שֶׁמִּישָׁהוּ יִפְגַּע עֲבָשׁוּ
לֹא פֹה זֶה לֹא שָׂדֵה הַקָּרֵב
אֲבָל הַמִּבְטָע עוֹד יִכָּאֵב

בְּכָל פַּעַם שֶׁמְטוֹס נוֹחַת בְּבֶן גּוּרְיוֹן אֲנִי נִשְׁבֵּיתִי
כְּמוֹ שֶׁאֲזוֹ נְחֹת, יִשָּׁר לְזִרְעוֹתַי
וְאֲנִי כְּמוֹ אֶחָד בֶּן עֲשָׂרִים, לֹא, אוֹלִי לֹא מִבֵּין
שֶׁכָּל מָה שֶׁעֵד עֲבָשׁוּ, יִשָּׁאֵר לְעַד.

/ שחר שומאי

Golders Green

To British food you are my vaccine
אני נכנסת אוכלת ורק משמינה
דופקת פלאפל, תביא עוד מנה!
עם טחינה היונה

יצאתי לדיט עם בחור די חביב
הוא היה מנמס בזה בריטי אדיב
הוא ליה אותי הבייתה בתם הארוכה
ושאל איך היה לי - אז אמרתי בבטחה:
"קח אותי ג'ון אני שלך!"
אז הוא נתן לי נשיקה של רפיכה

זו לא בדיחה!!!!

הלכתי לבית חב"ד
הלילה לא אשן לבד
אני נכנסת, חושפת ובלי בוששה צדה
גבר חתוף שלמד באורט בראודה
הוא נראה בעז מפאודה!!

ידעתי מיד שהוא האחד
ושמלאכת החפוש שלי תמה
בשהוא הצייע אתמול
שמחר גלף לאכל...
שוארמה

לפעמים אני נהיית קצת עצובה
המשפחה רחוקה וישראל במחשבה
מתחת לשמיכה מתגוננת מהכפור
מציצה מהחלון ומולי עוד יום אפר

וכשהגעגע
חוצב בי ערגונות
אני נזכרת במקום
שמציף בי זכרונות
אני חיבת לבקר שם,
זה בוער בעצמות
גן עדן עלי אדמות...

Primark

When everything seems so dark
אני נכנסת, עוצרת ורק מקשיבה
עומדת בצד, שומעת עברית אהובה
ומתמלאת תקווה!

יש לי חברה שהיה לה יום הלדת
היא הזמינה את בלם למסעדה די מכבדת
אבל האכל שם דלוח ואין שם ירקות
שקרתי ואמרתי "מחר יש לי בדיקות"

ואחרי הארוחה
בה לא אכלתי בלום
נזכרתי במקום
ממש אוצר גלום
אני חיבת לבקר שם,
זה בוער בעצמות
גן עדן עלי אדמות...

”הקברט היהודי בלונדון” הוא קבוצת תיאטרון עצמאית שפועלת מאז 2016 במטרה להביא לבמה צדדים שונים של ההוויה והתרבות היהודיות, בין היתר באמצעות מוזיקה וסאטירה, וכן לעודד שיח משותף בין אמניות ואמנים בני כל הדתות.

אנחנו מודים לשותפים שלנו שתומכים בעשייה של הקברט היהודי. במידה ואהבתם והתחברתם לתכנים שלנו, אנחנו מזמינים גם אתכם לתמוך בעשייה שלנו כדי שנוכל להמשיך לייצר תוכן אמנותי איכותי.

thejewishcabaret.com

HEBREW
POETS'
CABARET

אסופה 01 בנושא לונדון